

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rasti naše stvari, a nosoga sve pokvari. Nar. posl.

Neopredani se dopis na taku, ...
 Kona list nedođe na vrijeme, ...
 Reklamacija.

Iskazi svakog čestitka na ...
 Dopisi se nevrataju ako se ...
 Nebiljegovani listovi se neprimaju.
 Prodajna s političkom stoji ...
 Na malo jedan broj 5 novč.
 Uredništvo i administracija nalazi se u Via Farneta br. 14.

Zakonite zloporabe.

Reći će se, da što je zakonito, ne može biti zloporaba, ali iskustvo nas učini, da je gorji naslov poave opravdan, kad se promoti očajno stanje, u kojem se nalaze Slaveni u Istri obzirom na javni život, na političku slobodu.

Ali danas je naše osvjedočenje drugačije; do danas smo doživljali već toliko razočaranja, da smo prisiljeni govoriti o zakonitim zloporabama.

I zbilja: pitamo li političku državnu oblast, kako može dopustiti, da jedna ili druga autonoimna oblast počinja svakoake nepravde proti istim svojim pripadnikom, samo zato, jer su druga narodnosti i jer neće, da se odreknu svoje starinske narodnosti, — odgovor je skoro uvijek kategoričan: „Zakon propisuje tako i mi nemožemo ništa proti tomu.“

U istinu zakon daje njake ovlasti n. pr. nastavskom odboru u pitanju škola, o namještenju učitelja, pa kako vrši ta autononma oblast to pravo? Ona pričinu strojnjenje hrvatskih škola; ona ne priznaje imenovanja učitelja, ako nije talijanska kreatura; ona podnaša provjede i utoke proti odredbam državne oblasti kad iste priznaju Hrvatima koje pravo ona pedgonaze nezakonito aglutirajući ih u hrvatskim občinama i čak proti državnim naredbama, o čemu nas uče dvojezični napisi na sudovih, sastav listine porotnika i t. d. i t. d.

Pa zar nisu to zloporabe pod okriljem zakona? Zar nebi zemaljski odbor morao skrbiti jednako za Talijane i za Hrvate? Oblast kao takva morala bi stojati visoko nad strankami i nad strastima pojedincea, a samo osobe kao takve mogu tjerati politiku u svakoj stvari i baviti se strančaranjem.

Pa primjeru slavne „funte“ vladajuće se i talijanske občine u Istri, to jest one občine, gdje su Talijani gospodari, bilo radi većine bilo radi zle uprave.

Zakonite zloporabe“ občina talijanskih vide se osobito u vrijeme raznih izbora: uništavanje valjanih glasova, odbijanje poznatih porezovnika od glasanja, krivotvorenje rezultata izbora, pripisivanje izbora onih, koji nemaju pravo, pritiskanje na podređene ili zadužene osobe, itd.

Ali u zadnje doba „talijanske“ občine počinjanju takvih zločina proti našoj na-

rodnosti. I proti javnom moralu, i to sve pod okriljem zakona, da se zbilja morano križati i pitati: jesmo li u pravnoj državi, jesmo li slobodni i ravnopravni državljani, ili moramo biti sužnji za uvijek? Zar nije „zakonita zloporaba“ ako pojedina občinska zastupstva podnašaju najgornje prosvjede, koji vrijeđaju većinu pučanstva u Istri; ako pojedina občinska zastupstva odlučuju plaćati godišnji priuos zlostretnoj „Lega Nazionale“; ako občinski činovnici pod okriljem občinskih redara mogu priređivati najnedostojnije demonstracije; ako občine, gdje je deset, puta više Slavena nego Talijana, mogu činiti svasta proti prvim itd. itd. Ta tako bita brojje sve takve „zakonite zloporabe“.

Što je pak nedavno odlučilo občinsko zastupstvo u Puli, to prekoračuje granice svakog smisla za moral i pravicu, to je pljuska u lice pravednosti i građanskoj slobodi, to je zakonita poruga zakona.

Svaki od nas zna, što je Pula: ona nije talijanski grad, ona je stjecišće svih naroda austrijanskih; u njoj ima liepi-broji Slavana i Niemaca. Skupa s gradom su pak spojena u jednu mjestnu občinu razne porezne občine kao Medulin, Pomer, Altur, Ližnjani, Galčan, Puzana itd. U toj mjestnoj obćini ima, kako se može viditi po samom popisu pučanstva iz g. 1890, najmanje 15.000 Hrvata i Slovenaca, te najmanje 5000 Niemaca.

Što mari za to občinsko zastupstvo u Puli? Nesretna politika uzdigla je stanovitu klisku na občinsku stolicu i danas ta riel i vladu, u brk većor pučanstva, u nasiljem, koje se je razvilo sa strane te kliske, nitko ne može glasa proti nepravednoj upravi, a tko ga digne, taj izkusi svakoake nepravde i progonstva. A drž. obkojake nepravde i progonstva. A drž. obkojake nepravde i progonstva. A drž. obkojake nepravde i progonstva.

Taj glasoviti zaključak, proti kojemu državna oblast nije našla shodnim, da prigovori, jest sljedeći: da se imaju kazniti i odpuštiti od službe svi stražari, podvornici, poglavari gradskih odjela, osobiti župani itd., koji nisu glasovali prigodom zadnjih državnih izbora za talijanskoga kandidata, i koji nisu htjeli počinjati izbornih nastupa na štetu hrvatske stranke.“

Zaključak spominje naročito župano pomerskog, Martina Cokuna i ližnjanskog, Ivana Garbina Vidovića, koji su na 27. februara t. g. u Šišanu glasovali za narodnu budućnost.

Tko nevjerojuje, da jednu občinsko zastupstvo može ovakva šta zaključiti, neka

čita talijanske novine („Il Piccolo della Sera“, „Il Giovine Pensiero“) od posljednjih dana i uvjeriti će se, da pišemo istinu.

Pređlog je izišao od nekog zlatara Fonib, Pirana, koji je valjda došao u Pulu trbuhom za kruhom, pa se sada bani u tuđoj kući, kad mu u Piranu nisu cvale ruže; a to se zna, da su mu priskočili u pomoć i c. k. notar Glezer i odvjetnik Varetin i odpadnici: premanturski i fazanski i sva vojska odmetnika i šarenjaka.

Načelnik občine, Dr. Rizzi, lisica da njoj je teško naći para, pitao je i sam u čudu, da kako i zašto su mogli glasovati proti njemu župani pomerski i ližnjanski. A jedan nezna, da čovjek može biti župan i ujedno pošten; da može vršiti svoju dužnost prama glavarstvu neodržić se zato svoje narodnosti i nepostajati izdajicom, prodanom dušom.

Glavno je pak to, da su ti naši narodni neprijatelji tom prigodom rekli osim svakojakih nesmisla i običnih neistina kao: „siamo in maggioranza e vogliamo comandare“, „favore il partito natioico alla città“, „attentato alla nazionalità del comune“ itd.

Koja je narodnost občine puljske? Gdje je ono 15.000 Slavenu i 5000 Niemca?

Medju zastupnici našao se samo jedan (a ima ih 22 od mornarice), koji je prigovorio pomenu tom pređlogu, te izjavio, da takve stvari nespadaju u razpravu, da je svakomu slobodno glasovati za koga mu drago itd. To je bio gospodin magistrata Molitor; a gdje su bili drugi, kano „stavisti“? Svojim glasovanjem postavilo na stanovitiše, da ovdje nesmje živjeti tko nije: Talijan ili nedrži s Talijani; da svako selo, svaka ulica mora imati na glavi čovjeka, koji će biti talijanski agitator, koji će kupovati glasove, strašiti izbornike, da Hrvati po selih, ako žele što god imati od občine, moraju zatajiti svoj narod i jezik, pljunuti u lice materi, koja ih je rodila, ako jim se hoće biti župani.

Kad politička oblast nenalazi, da stavi svoj „veto“ proti takvim zaključcima, znak je, da ih smatra pravednim i zakonitim. I tako vidimo, da Talijani mogu činiti sve i svasta, jer po mišljenju nekih krugova, sve što oni čine, jest zakonito.

A mi? Bili smo dosta duže u tmini neznanstva, trpili smo bez vapaja svakoake duševne i tjelesne nevolje; šutili smo na sva izazivanja, poruge, uvredje; tješili smo se nadom u bolju budućnost, u pobjedu svete pravice; a međimtim stanje nam se nije nimalo poboljšalo: odkula bi nas imalo

sunce grijati, bije nas led; sve je napereeno proti našemu obstanku, sve se roti proti nama; čini se, da je odlučen njeđjed sistematični zator simova Slave u Istri.

Hoćemo li i dalje sve to trpiti? Hoćemo li ljubiti šibu, koja nas bije? Hoćemo li ostati za uvijek „člavi“?

Ne; časa gorkosti je puna, mi dalje nemožemo podnašati tolike nepravde, mi se moramo braniti čim možemo i ako je tu zakon, koji nas tare, mi smo prisiljeni, da ustanemo proti takvomu zakonu!

Necete mira poštivajuć jedni druge? Dobro, imajte što pitate, ali nekrivite posla nas, ako vam se što nemila dogodi.

A Vi visoki krugovi, i trčanski i bečki, gđajate i nadalje, kako ćemo se mi klati, ali zjajte, da Hrvat nije nikada jeftino prodao svoje ruse glava.

Dopisi.

Iz Cresu pišu nam: Dne 26. pr. mjanjia na 11 sati p. p., iza duge i teške bolesti, preminuo je u svojem rodnom mjestu, u gradu Cresu M. Č. pop Anton Bradvica. Pokojnik bio je siromašna i kopačkoga staleža, ter izučivši nauke, posvetio se je svećenstvu. U tom uzvišenomu zvanju radio je poput mrava, uvijek starajući se za dobrobit tjelesnu i duhovnu bližnih svoga naroda. Premda mu je bilo zapriječeno stupiti javno u narodnu borbu, kano i mnogoj njegovoj braći, kako to već rodnu pobjedu i svaki napredak proslavivao što svečanije, dočim svaki i najmanji poraz ili nazadak, bila mu je težka i neizlječiva rana.

Službovao je iz početka u rodnom si mjestu, pak u Dubasnici, u Loviku, u Veloz Lošinju, u Predočici, u Ustrinah a najzadu u Vrani kod Cresu. Gđjedog je boravio, od svakoga bio je ljubljen ter svakomu mio i drag.

Naporom, požrtvovanjem prištedio si je bio koj novčić, i sreća da je, jer drugčije, u zadnoj bolesti, morao bi bio od glada poginuti. U godinu i pol — što je bolovao, niti jednoga novčića nije dobio iz vjerozaskuske — zaklada! Eto, kako se postupa sa svećenstvom u našoj Istri.

A što bi bilo pako, da se je naš pokojnik slučajno borio javno za narodni boljak? Ah! tažni mi, kamo smo dospjeli! Dobro je rekao u zadnjem zasjedanju cesarevinska vieća naš velučni zastupnik Spiničić nekomu talijanskomu zastupniku, kada se je tužio na postupanje Hrvata u Istri: „du ne treba drugo, nego da nas ubijete“; tako je, mihi moj narode.

Blagi pokojniče i brate, lažna Ti bils gruda crne zemlje, te majke neše, ter dragi Bog smilovao se Tvojoj plemenitoj duši. U nesekoj otčubini, u kojoj se nalaziš, moli Svevišnjega za nas nesretne, za biedni naš narod, a mi nedemo propustiti preporučiti Bogu Tvoju plemenitu dušicu na sv. oltaru. Pokuj vječni daruj nam Gospodine i svietlost vječna svietlija njemu!

Pokojnik rodio se je u gradu Cresu dne 11. listopada: godine 1834.

Iz Matog Sela pišu nam 6. toga mj. Na godišnjicu smrti br. mučenika JOSIPA OKTAVIJA OSTROMANA.

„Bilo, brato, nediljica sveta Baš na drugi august miseca, A tisuću i čam stotina Devedeset i četa godina Za desetom urom večer bilo kada se je uro dogodio.“

I potom pjeva nepoznati pjesnik o mučenikoj smrti mile uspomeno Oktavija Ostromana. Eto, već godina prošla na 2. t. mj. kobnog onog dana, kad je nevina žrtva pala od ubojite ruke; godina već

PODLISTAK.

Buratin

prekršćenje banderijaša.

Komedija za plakat.

Napisał ja Lovrinović.

(Konoa)

Zudnji prizor.

Banderijaš, Tonka i Jele (s metlum u ruke).

Jele: Hi, hi, hi! (Ona se smeje celo vreme).

Tonka: Mreine njedne! (Gleda muža).

Tonka: Za Baga milega, a ča je to? Ča j' morda pnt? Ča se ne staneš? stani...

Band.: (se digue). Ča se tako govori jednemu Bulatinu?

Jele: Hi, hi, hi!

Tonka: Bulatinu! Ča je pak sopeta to?

Band.: Znej, da ja sam Bulatin, drugo ne pitaj! (Jele: Hi, hi, hi!) A ti ča se tu smeješ, nemoto nema!

Jele: Bin puika, da, hi, hi, hi, hi — da se nebin . . . hi, hi, hi, malo zismela — ve, hi, hi, hi kada vas vidim va toj velade. Hi, hi, hi.

Tonka: Ma ča j' ta zlodej, ta Bulatin?

Band.: Bradasina Bandierina.

Tonka: Ale reci barem, ča je to? (Jele: hi, hi, hi.)

Band.: Kvešta noštra Bulatina.

Tonka: Ma ča je to?

Band.: Dara, dara baštonara.

Tonka: Ja vidim, da ni druge, valja da grem po lekara. (Jele: hi, hi, hi.)

Band.: Ha, ja ba, ha ja ba, hop, hop, hop. (Potanca malo.)

Tonka: Joj maue, on je zvešet.

Band.: Ja grem vankal Grem se svetu pokazat va robe od Bulatina, he!

(Jele: hi, hi, hi!)

Tonka: Aj ne greš!

Band.: Aj grem! (Jele: hi, hi, hi!)

Tonka: Aj ne greš! Bluzino! Ča čes, da ti se svet ruga. Sram te bilo, sram. S jednum nogam si veš va grobe, pak se još daš peljat za nos od onega nišćeta i slepara. Sram te bilo, tako star, pak takov taneki. Ma ni mane za te toliko, koliko za one Rukavčane i Brežane, ki još moru da veruju onakovim sleparom. Prvo su ti tvoji kaparioni bili najveći Hrvati, danas su najveći Taljani, a ča te bit pak jutra? Te nas sopeta prit smučavat i govorit nam, da: smo Kinjezi,

ale ča drugo Takovi ljudi bi za beći sve stori, a kada su sebe prodali, bi još brže prodali nas, za keh oni mare, kako i za lanjski snog. Vidi samo ča su ti s vina stori!

Band.: Neka su, ti je za me čast, da se takovi ljudi dinjuju pit va mojoj kuće. A sada zjajkom za zubi. A ti trubilo (govori Jeli, ka se još smeje) ne smej mi se tu, zač ča te zamlat, da čes sve zvezdi videt. Nego ča delam ja tu. Mesto, da grem mej ljudi, da ma vide, ja se tu s babami preham. (Gre do vrat. Ž-na skoči za njim i čapa ga za brađu. Jele digue metlu pa ga s njum tuče.)

Tonka: Doma ostani. Dole ta kalabrčki klobučina. Dole tu talijanska veladu. Čovek bud, ono, ča si, i ča su bili i tvoji staroji, bu li pošten čovek — Hrvat bud, kakor si vavek bil — a ne trubilo i talijanski norac.

(Tonka ga još poteže za brađu, a Jele ga s metlum mlati; on sirota joče, vapije, tuče s nogami. Nato kalā tenda, a z nutri se još čuje kade Banderijaš vrišči: Pušiteme — ne vidite da sam Bulatin — Bu—la—tin. . .)

kapnje na prijatelju radi, što je stvar, od
kr. sada u Porečju ostobojeni, odnosno
nekrivim proglašeni bili. To je činjenica,
kao se ne da i ne može izpričati. U ovom
če, na ob ovom slučaju, u svoje vrijeme
na drugom mjestu i pred drugom sudu
još raspravljati.

Ovaj izpravak bio Ti je, Perjo, najbrže
naručio, jer sam, cijenimo, ipak nešto se bio
sv. svoj poznan. Izvolutost u ovdješnje
vrijedi nešto, o čemu može sva obdina posvjedo-
čiti, da je sve istinito, i onako, kako
samo mi izvijestili. U Poreču — kako vi-
dimo — možes još rog za svjedoč, prodati,
tako nam, koji Te poznamo. Znamti si
to dobro! Mi izramo sa otvoreniim kartami.
Vodjanski: Talijani pred akuzacijom su
dom u Rovinju — od obitelji, riješeni
Dne 5. i 7. t. mj. vodila se pred okruž.
sudom u Rovinju rasprava: proti patori-
ci, vojvotinskih Talijana radi javnog nasilja,
počinjenog dne 20. februara t. g. prigodom
izbora za petu kuriju u Vodnjani. Sada
predsjedje savjetnik Zorner; sudci: savjet-
nik Casafura, tajnik Devesović, prijav-
nik Oviš, državni odvjetnik dr. Zencovich.
Obtuzeni bijahu: Ivan dr. Mrach, August
Sottocorona, Fr. Davanzo, Petar Marchesi
i dr. Sajo Lorenzede.

Obtuznica kaže, da je rečenoga dana
ova petorica predvodila demonstraciju pro-
ti onim gradjanom vodnjanskim, koji su gla-
sovali za hrvatske sudnjare; da bijahu
na čelu demonstranta, koji su vikali: „Jova
i croati“; da se nisu htjeli pokoriti nalo-
gum ornuzičtva; da su se prepirali sa
ornuzičkim strazmestrom; da su se ornuzi-
nikom prozili riečmi; za to čelo nam od-
govarati: da su ornuzikom predbacili:
„da od neobraženih ljudi nije drugo oče-
kavati“; da su ornuzike, oklevetali kao da
bi bili ranili nekog dječka bodežom u
ruku, što nije istina itd. itd.

Obtuzenje je branio odvjetnik Bartoli.
Na raspravi su ornuzici kao svjedoci
svoje izkaze potvrdili. Obtuzeni su u ob-
tuznici navedene čine djelomice priznali
djelomice tajili.
— Sud je riešio svu petorica — obtuzenih
radi javnog nasilja odsudiv samo Marchesi-a
na 20 for. globe, što se je ornuzikom
grozio.

Za ovakav zločin odsudjeni bijahu
naši seljaci iz Porečju na više godina
tamnice, nu mi te riešitbe tumačili, ne-
ćemo, prepustajući našim državnim za-
stupnikom.
Iz Tinjana pišu 5. t. m. Prošlog čer-
turdka oko 1 i pol ure poslije podne
snašla je ovu občinu velika nesreća. Izšla
se naša neumljena tuda na naša polja
i vinograde, kuda je prošla, je sve uništila.
Padala je tako debela kao pitomi lešnjaci
promješana jednom trećinom debela kao
orasi, te je trajala do 25 časaka.

Bolje od dvije trećine Tinjanske i
Supetarske obćine je tako poškodila, da
na više mjestih izgledaju vinogradi kao u
Bočiću, i nije uade za drugo leto, jer je
traje u glavah izprebijala. Jedina nam
utjeha, da su skoro svi bili bijelo žito po-
želi, inače bilo bi još gora.

Suznima očima i bolnim srcem mo-
trili smo taj užasan prizor, kako našme
nemili gost pustio naša polja i vinograde,
koje smo baž ove godine svi bez iznimke
tako njegovali, škropili i sumporal, te se
nadali prilično dobroj trgatbi.

Tužan moj puče, koliko žalujem za
sebe, još više boli me srce radi Tebe! Po-
mozi nam Bože i dobri ljudi.
Iz Veloga Sela pišu nam početkom
agusta. Doba je, da se i od nas štogod
čuje. Dodaše nema ništa osobita, ali ko-
gagod će zauiat i odayle štogod doznati.
U nas je po starom običaju sve mirno;
kod nas se uzna još za narodnostne borbe,
kako po drugim mjestima. Počeli smo se
malo učiti, osobito od ono doba, kad su
došli k nam č. franjevci glagolasi. Nije
nam se moglo ljepše usluge učiniti od
strane pred. Ordinarijata, no što se je
povjerilo samostan sv. Josipa III. redu
franjavac. Taj samostan utemeljen je do-
maćićevcem M. Ra g u z i n a za jednu
redovničku obitelj. Najprije su bili pozvani
Isusovci, no ovi neimadajući uspjeha, jer
nisu razumili puka, a ni on njih, i zato
oni napustih samostan, koji je bio god.
1894 predan č. trećoredcem. I od tada
pod vještom upravom mgč. N. Zeca
liepo napreduje, tako, da ga se sasvim
popravilo i obnovilo, a i nedavno doba-
vilo se krasne orgulje, koje je učinio uz
obću pohvalu i zadovoljenje, no stedići
ni truda ni troška G. Bazzani, rjeđni
nasljednik Callida. Ali napram tim
orguljama potreba je i to velika, da se
crkvicu povede, jer kakova je sada, nije do-
sfatna za pobožni puk, koji najradije sad ide
na pobožnosti u tu crkvicu, a i mnogo više
bi ga dolazilo, da je crkva veća. Zato

neka je na dan revnom mgč. guardijans-
koji je nyiek na ruku puka; da i u tri-
puta povećati crkvu — a dobi puk bit će na
na pomoć i darom i radom.

Na našoj pako obćini ide sve po
staru. Upravljaju tamno samozvani Talijani
te rade kako njim dobro stoji. Zgorinjani
ne daju ništa, već moraju hoditi po kužiji
putevima. Tražio se je i odlučilo se za zastup-
stvu dapače i jednoglasno, da se i hrvatski ne-
kako predmet, ali do toga će se doći tek
vako mukom, jer smo pušten samim sebi,
a s druge strane kako da, nys nije ni
zato, nego stalo. Mjesto, tu, pravica, neka
se isče čisto hrv. škola, pa bi se i ju do-
bilo. Vidite kako su oni učinili u Ner-
zidnab, te imaju talijanski školu uz hrv.
školu, tako imamo i mi veće pravice iskati
školu, u kojoj bi se govorilo, kako su nas
naši oci i predci ostavili, kako i mi
govorimo s našim pletom. Plaćamo svi
jednako i porez i sudnjari, pa imamo
pravo ulivati jednake pravice. Ali te
pravice mi nećemo dobiti, ako budemo
ovako nemarni, kako i do sada, kad imamo
okom gledamo, da drugi nas trude troši-
je i s nami po svojoj volji, gospodari.
Evo do mjeseca dana obćinski izbori, a
što mi radimo i pripravljamo li se za nje?
Ne, nego mirno čekamo, da opet nekako
od njih učini, kako je njim dobro, a mi
ćemo kako i do sada trpiti i mučati.

Dapače još nam i gore misle učiniti,
jer se govori, da će samoga njihova kapa
Škardu izabrati načelnikom. Potoim se može
već sada suditi, kakovo nas dobro čeka.
A da se to ne dogodi, koja je dužnost svih
dobromislisli! Dužnost je, da se slože i
da ne gledaju u obraz ni plovann nit kopu
drugomu, nego delaju, kako Hrvati, neka
izabera između sebe domaće pštene mi-
zeve, zanteta za dobro našeg mjesta, a
tadnjecem neka pokaže vraga. No, zato se
treba početi micati i pripravljati za izbore
— jer su na vratima; — i sa malenim trudom
u slozi sa vriednimi lovcani pobjeđa bi
bila naša. Govori se ova dva, da ne-
bit izbora, dok ne otdiju gimnazijalci, jer
da bi mogli uzemirivati. Koga se naša obćina
boji, par nezrelih dječaka! Ti dječaci už-
govijani na uzor (P?) gimnaziji koparskoj,
tako su objestni, da izazivju mladice od
Zgorinjih, no ovim poručujemo njima i ob-
ćini, da ih opomene i prikoru, jer bi moglo
biti i krvnih glava, ali tada neka sebe
krive, jer ste tko traži, nadje!

Agentura za putovanja. Upozorujemo
sl. putničke obćinasto na oglas g. Moze-
tčić, koji ima agenturu za putovanja i
koji je već radi toga vriedan preporku,
što je vrlo čestit naš rodoljub, radi čega
stavljaju mu narodni protivnici svakojake
neprilike.

Lovranke patuharije (Konac). A ti
moj puče otvori oči i znaj, da ti ljudi,
ki s tobom vladaju, da se samo s tobom
rugaju. Oni te no moru ni videt, i srme-
se, da su i njihovi oci jedanput kopali
zemlju. Nedej Bog, da bi ki od njihove
dace samo jednu besedu sprogovoril onako,
kako ti govoriš, moj vanjski puče. Pak
to će reć štovati i ljubiti svoj zajik? Ne,
to će reć hitat ga pod nogi. A čovek, ki
hita svoj zajik pod nogi, huji je nego
zver. Zač ne govore Batesini, Seletici, Cu-
pari i drugi neki s decum po slovinski,
kada govore, da su Slovinci? Pitate ih
malo, pak znate ča te vam reć? Da oni
vade svoju decu talijanski govorit, da
mora lagije dobit za polentu. I ta je lepa.
Pak ča se treba zato vadit talijanski?
Ja bim ih seje činil vadit se nemski, da
mi se onputa lagije navade ingleski.
Ingleg? To je čovek! On ti reće: O rajli
veri gut, na ti šterlini, šelini, hej. Pune
pesti zlata. A Talijan? Sa svakem ka-
ntune ti je kakov — onbrelaro, štanjaro,
gna, Cozot, Kalabrez s organom, ale z
meluom, pak ti zmuze i oni četiri krcjavci,
ki imaš. Pak i malo nemski nebi stalo
slabo, ako ne drugo alimeno za solatiju.
Ma talijanski! Glejte Cmolića, Sepulića i
Plovanika. Ti znaju talijanski govoriti
francois, pa kade su njim ti kaštelj? Za-
ludo sve — kada njim sirotam vavek fall
devedeset i devet i tri kvart za storit
sto. Pak ja nebiim svoje dete pustil za
vse svet, da se vadi talijanski. I to za
dve stvari. Prvo: Ako se dobro navadi
govorit svoj materinski; hrvatski zajik,
bit će pametan, zač će za škola razumet,
ča mu meštar govori, i zač će se mod
lahko navadit i drugi zajik. Naš zajik
ima svi glasi, ki su potrebiti za navadit
se drugi zajiki. Naši ljudi govore lepo i
francezki i nemski i ingleski. A Talijani?
Čuje Bartulića, kako govori va Beće:
„Ki abe ajna kida cu auso...“ No, je ti
to govor. A naš Spinić, naš Laginja kada
govore nemski i kako očenaš. I sam naš
dobri-cesar njim se je šadil. Drugo — pak
zač nebiim ja otel, da mi se dete navadi

talijanski, je to, da ki me bilo strah, da
ne bih kade ne ubija. Čajja znam. Mogli
su i kade se Talijani — pak fal za kade
bilo. Brrrr! Tebra me vasa, a ja, ja, ja
Talijani na more ni jedan ni put, stidilo
zač svagde domačem kudeem krađi leze
zač uđu, zač ih je čine. Komko kade se
dobit va Prage, va Zvijezda, va Americi
svagde kada su ljudi — ljudi, a se trd-
bili, kako puki nas.

Nešto još mi gre smeh na ove naše
kalebre, kako se nikoje niče, da se
pokaže, da te mi snaja talijanski govo-
rit. Čujte samo kako je jedanput stari
Tonje nial svoj kraljice list, te se zna,
talijanski. Čajja mi! Mi Respiquo chome
ti meho dela mija: Kovacijs, e de koto ja
znaja me fa tato pum! pum! e vado ti
Pašava su na moše ju studežav per-
akve, mi por Taru Godilizza e je kalaz
Tava, co. Cala Tonich.

Sada reće, je to svoja. A još
je lepa, ča, ka se je dogodila ovi dni.
Viznate dobro, da Kozina ni justo on-
ko, čista i svetla: kako nečigovi ukradeni
kristal. Doznalo se je; da je — va Indija
kuga, i da bi lahko mogla storit jednu
malu „stihu“ i va Lovran. Danke Kozlinu
vaja zidisti, pak neka se Marino jadi
kraljka ga volja. Pameja, ča ča, ča neče
stavaju na gromacu jednu tabelu, kakovu
imaju i Ročani po kumraduh — Ja, ma
ki bi razumeš ong, tyrdo talijanski: — E
vidato do torajje! — rekaj je Blegzamin.
Bozman je „propionu“, da bi se napisalo
„šeto e nato“ — ma ne se pravemi slovi, nego
s lumeri. — S lumeri se pišu „letora-
amorose“, ma ne takove stvari. Ja bim
bil za to, da bi se napisalo: — Non si
dare far brutte robe! rekaj je podesta. —
Ni to ne valja, škobil je Tošpo, — ze-
tano brutte robe — bižogna špecifcar.
Nato se je zbudil Kenid, pak je zavapil:
— „Mi ša, mi ša, kume tir!“ — Dunke
rećite no! — Špeta, šupito, šupito, mi
štopa te kaljo... frah!... ta noji tutecki
no eber kusi kalto. Tešo tir, tešo, also kul
rešpetko — mi škriker: — No ša tefo far
šmeiger. — Bravo, bravo, skočila je nato
fameja. Pol talijanski a pol nemski, a hr-
vatski niš — un figo! — Ne disturbuje
se vi za Hrvati, zboknal njim je jedan,
ki je onda pasaval, nisu mi ga Hrvati
„dela patria dela kible“ kako vaš Bartulić.
Dunke Beljamin je hodil va Trst po
ime, kako da krsti svoju kcer. Krstili su
ju — Ada, a mamica njoj već od dragosti
govori Adica. Beljamin se jadi, i pravo
ima, koliko je sirota špendat i obašal po
Trste, dokle je to ime našal, pak da mu
ga sada pohrvate. Če njim se dat! Mala
mora bit prava i živa Talijanka, morat
će i govoriti i lajat se talijanski, a ne
kako njija mat, kada se je ono lalala s
Marinoom ženum sporadi neke mante-
line. Lajale su se hrvatski. Beljamin se je
strašno škandaliral i počel je grmet na
ženu: a zač se pak ti laješ vavek hrvatski?
— Ben šmakada! Istina je prava, Be-
ljamin bi pukiul, da se nebi malo ziljal
onako po — hrvatski. A i Kavalića — ša
svet! tem, da je do puro sangie kalabrezce
— to se ova najradije laje hrvatski. I va-
vek ga ima s Hrvati. Uhl da njoj ih je
samlet. Nego sa starami dvojkmami valja
imat vele pacijenci. Ča četo? Moraju se
nekato šćajati i šfogati i one nebuže. Justo
takove su i one Krištalovice. Ča ču njim-
ja? Ja jim nemorem pomod.
— A Minjinjanji?

Ja sam se sam sekveštral, da nebita mi-
šleli, da me je ki drugi. Pak ča bim i
napisal, kada ne znam pravo je on, ale
pak šior domine de Pustimesmirom...
Barba Tončić.

„Chicago - Sloboda“ zove se rovina,
koja izlazi u Americi, pisana hrvatskim
jezikom. U broju 6. od 10. julija o. god.
ima dopis iz Chicago, u kojemu se do-
pisičik bavi našimi odnošaji. Taj dopis
podpisali su skorjo svi Kastavci sjeverne
Amerike, a glasi ovako:

„Chicago, 1. srpnja 1897.
Kastavci se bude.

Molim vas gospodine urednice, da mi
datate malo mjestu u vašem i našem
cienjenom listu „Chicago-Sloboda“. U broju
2. tog hrvatskog glasila u Americi bijaše
uvršćen liepi dopis iz Veprioca, isti nas je
uprav' začarao, pak pošto mi Kastavci
smo prvi susjedi Vepriocanom, to nas te
okolnosti kao susjede nesamo na veli-
ko zanimaju nego su nam točno poznate.
U obćini kastavskoj kod Matulj iza-
šao je nedavno protunarodni listić pod
liepim hrvatskim imenom „Prave naše
Sloga“, nu na žalost svih nas nije taj
listić „Prave naše sloge“, nego suprotno.
On izlazi za naš razdor, za našu sramotu.
Glavna zadaća te male novine je trovati
naš narod u Istri, te ga otdruživati od

svoje narodnosti i od svoje milie matara,
domovine hrvatske.

Izdavatelj te „Prave naše Sloga“ je
poznati hrvatski odpadnik Ivan Krstić.
Zadaća tog hrvatskog izrođa je napadati
na naše svjedoke u prvom redu na naše
prokuseme domorodce i zastupnike: Gpa-
stave, Kozeljavi, vradjake: N. a s B. T. g. e.
Mandića, a začio Krstić toliko psuje na
te naše prokuseme domorodce, jer oni su
ong. stiena, na kojoj se sve je protuna-
rođe navale razbijaju. Krstić i naše sve-
čestvo uvijek što više može ruži, ana taj
delija začio to čini. Svečestvo u Istri je
ona točka, okol koje sercio-istarski narod
poeo skupljati; svečestvo taj narod uče,
da je Hrvat a ne Italijan, od toga lako
veliki jal od strane izdajice Krstića. Pri-
godom zadnjih izbora za carevinsko-vieće
u Kastvu pošlo je za rukom tom naređ-
nom; zlotvoru pobuniti narod. Poznato je
nas Kastavcem u Americi cielo to nje-
govo karovanje, nu prošla su vremena
patorice Krstića, gdje se može Hrvat i
Slaven više gušiti. Hrvat i Slaven danas
u svojoj kući traži i hoće, da uživa svoja
prava, jeli mu tko zato zamjeriti može?

Gospodo čitatelji matuljske lažitorbe,
čitajte i druge novine, pak čete doći do
osvjedočenja, da sve, što taj Krstić piše,
je laž i neistina. Jest, čitajte više novi-
nah, pak čete do istine okrenuti lieđa
voj lažitorbi. Dobro poznati svim Kastav-
cem R. Vlah bio je do nedavno dobar i
čestiti Hrvat, u zadnje pako doba predao
se je on za Judin groš dušaninu na-
šem, ljudi kažu, da je to učinio poslie
što je protudkao sve dobro, što mu je etric
župnik ostavio. Sada taj necarodnjak piše
u Krstićevu lažitorbu proti istarskim po-
pom; i to sve što gadija može. Kastavci
nehtjeli ga kod zadnjih izborah za načel-
nika izabrati, pak adri on sada u profes-
ora Krstića lažitorbi proti svemu, što je
Kastavcem milo i drago. Proto Vinko
Tiljarić rukavaški mjernik! Bože moj,
ako Rukavčani nemaju boljeg iznemira.
Ilepe ča im biti cesta. Nu američanski
Kastavci nam poručuju, da to dugo trajati
neće, jer će sve šheparije prije ili poslie
doći sve na videlo. Reći nam ti odpadnice
arbanaske, začto zasliepljnije naš narod pod
imenom Slavenstva i domaćinstva; jest
zato, jer ga na nikakov drugi način ne-
biš mogao zasliepljivati; što je to tvoje
domaćinstvo; ništa drugo nego ti hoćeš
naš neuki narod, da ga poitalijanci; to
tvoje Slavenstvo je opet drugi i veći još
otvor.

Ti nšimirve znaeš dobro, da se
Italijani u Beču bore, da nam se naš mi-
hvalski jezik u naše škole neuvde, jer
znadu, da bi se onda cio naš narod osvies-
tio pak bi svim lumpom podpisao pašas.
Prodanac arbanaske... Krstić u svojoj
lažitorbi laže narodu u Istri, da Spinić,
Laginja i Mandić hoće istarski narod da
prodaju Hrvatim i Hrvatskoj, pak da
ako se to dogodi, da Istrani dođu pod
Hrvatsku, da će onda morati kao Hrvati
plaćati veliki porez; znade dakako taj
prodanac, da ako naša prava zaobijemo,
da će onda narod u Istri, krad se tib
zlotvoru riešiti, biti sretan. Jest, nam nije
pravo, da u Beču na carevinskom vieću
Spinić i Laginja sva vaša nedjela na
vidjelo donasaju. Pripoznamo, da imade
u obćini kastavskoj još nešto malo sla-
bičah, koji se dadu za nos voditi od ar-
banasa Krstića, nu nije daleko vrijeme
gdje će svi ti ljudi progledati, pak onda
šbogom zlatna vjemena smutljivca Krstića.
Dični naši zastupnici Spinić, Laginja i
Mandić neka samo napried idu na tom
putu narodne borbe. Narod je cio uz njih,
jest, to im poručuju iz učeni sudbinari
Kastavski sada u sjevernoj Americi na-
stanjeni.

(Opazka ured. „Chicago - Slobode“.
Ovaj liepi i istiniti dopis podpisali su skor-
no svi Kastavski obćinari nastanjeni u
sjevernoj Americi.)

Natkrivajje „Zveze slovenskih koleša-
rjev“ iz Trsta u Celje dne 8. t. m.
svršilo se je slodećimi uspjesi: Bilo je
8 utkrivaja, prvi je došao na cilj g. Gor-
janc ob 11. uri 52 m., drugi g. Fr. Gomb-
ac ob 12. uri 20 5 m., tret g. Zv. Ac-
cetto ob 1. uri 5 5 m., četvrti gov. Anton
Toros ob 1. uri 40 m. Prvi je član „Kluba
slov. bic. Ljubljana“, drugi isto, tret „I.
kol. društva ljubljanskega, četvrti pa Kolesarskega kluba Sokol“ u Trstu. Prvi je
radio za svu prugu ura 7 52, drugi ura 8 20,
tret ura 9 05, četvrti ura 9 40. Prvi je dakle
1803 km. provalio prvo nego u 8, urah i tim
pobio najnovije uspjeha kranjskih nemskih
kolesara. Put bio jako slab i do Logata
imail su moćan protjavetar. Odbivši počitak
došao je prvi u 7 33.
Kratka slovnica ruskruga jezika te
ručni rusko-slovenski rječnik. Sestavil M.
M. Hostnik. Poduzeta „Goriška Ti-

skarna* A. Gaberčeka izdati će pod
gorjim naslovom knjigu sa oko 500
stranica, koju preporučamo i Hrvatim.
Cijena neće biti viša od 2 for.

I Z K A Z

Prinos na ravateljstvo. Družbe sv. Cirila
i Metoda* za Istru tekom mjeseca Julija
tek god.

Podružnica mužka u Sv. Petru u
Šumi pripisuje lanarine 19-
u darovih 19-

Fop Josip Plišinski pripisuje sa
kupljenih u društvu svećenika
i učitelja u Sv. Ivanu od Šterne
na proslavu izvedana dičnoga
zastupnika Istre velet. gosp.

Vjek. Spincića 8-25

Dr. Franko Potočnjak iz Zagreba
pripisuje darovanih od: Dra.
Banjavčića 10-
Jerka Milkovića 2-

Dr. Mirko Grahovac, odvjetnik u
Daruvaru pripisuje svotu, da-
rovanu od predstavljata-dile-
tanta u Daruvaru i prijatelja
Družbe uz želju „bilo blago-
slovno“ 29-09

Prva brv. Štedionica u Zagrebu
pripisuje votirani dar po jubi-
larnoj glavnoj skupštini onoz-
vodnih dioničara u prošlog god. 1000-

Gđja. M. P. Nenreiterova iz Praga
pripisuje svoj godišnji dar primos
uz povratnicu: uz vrću želju
djelovati dobrim primjerom, koji
neka donese djeci sestarske
Istre od godine do godine što
moćuće sjajnji blagoslov uspjeha
u podučavanju materinskog je-
zika 60-

R. K. Jeretov iz Zadra pripisuje
poštanskim checkom po njem
sabranih i putem „Narodnog
Lista“ unšilih u prošlom mjesecu 19-25

Gosp. Slavoj Jenko u Podgradu
pripisuje putem poštanskog pro-
meta sabranih pri večernjoj za-
bavi Čitaonica podgradskih na
blagdan sv. Cir. i Met. kao
Cir.-Met. dar 14-

povise:
Cir.-Met. dar od gosp. Ivana
Tomšića iz ilirске Bistrice njemu
predan 2-

G. Šime Kvirin Kozulić iz Malog
Lošinja pripisuje od razproda-
nih rest izstiska pripoviesti
„Na uzburkanom moru“ iznos
od 3-

sakupljenih u Čitaonici 7-

Gđična J. Lisava Šepić, tajnica po-
družnice u Kastvu pripisuje čla-
narine što za ovu što za pro-
šlu god. 29-70

Dr. Mirko Grahovac, odvjetnik u
Daruvaru pripisuje iznos, sa-
kupljen kod krsitiba Zdenka
Šandora dne 11/7 s popratnom
željom: „bilo u napredak hr-
vatske prosvjete“ 13-

Pop Ivan Trinajstić iz Nerezinah
pripisuje svoticu u prijatelj-
skom društvu u kući gosp.
Ivana Zrovića sabranu 10-

Dr. Figatner, odvjetnik na Rieci
pripisuje dobitvenih uslied
ohlade 5-

Emilija Osojnak, blagajnica po-
družnice u Miholićih pripisuje 32-76

Ryšlavý, Rogáč, Spincić, Mikšić,
Sesteba i Jenko na blunah na
Mandaleninu fotografovani da-
ruju 6-

Maturanti snšačke gimnazije sa
kupili i predali po gosp. Manu
Perčiću 68-70

Liberat Sloković, župnik u Sv.
Petru u Šumi pripisuje sabra-
nih na skupnoj večeri prigo-
dom sastanka sa bivšim obć.
ličnikom u Pazinu Drom Če
pelkom 26-

Listina uredništva.

Gosp. X+Y. Vase, „Pripisano“, nemamo
na žalost našu niču po članicu tiskati, jer niti
nikakom savazu se našim listom već nudi odai
na privatnu korist, što bi spadalo pred sud. Na
naše je strojno mišljenje, da bi se takve mjestice
razmislilo, imalo i doma poravnati, jer nesluži na
žast ni. Vam dvojici ni vašom misli, tak-
priljav rublje, pred širo izmisliti, obćinstvo — koje
bi Vam se — oprostilo na izrazu — samo smi-
jalo: Bez zamjere dakle: Da što nam zdravo bi
Gospoda N. N.: Nesvrdli: nam se Vaš postu-
pak, da se branite dok niste napadnuti jer bi to
značilo, da se prizajete, krivicima ili da sami
sebo obćinjete. U nekih stranah naše maleno
Istre jesu ljudi silno obćinjivi, pak često zamu-
za slo i ono, što bijaše u dobroj nakl. izrečeno.
Tu, reč bi, pazi se više na osobu nego li na
dobru stvar. Za sada dakle svečeli mi, žviri li
Prijatelju u P.: Za buduć. broj, žviri li
Gosp. G. Z. Izvolite se obćinili u onom
poslu na koji list u banovini, jer on nebi naše
čitatelje nimalo zanimalo: Zdravo!
Gosp. M. C. u B. Novac za družbu poslali
smo blagajniku u Volosko, koji će proběti ina-
me darovateljja.

Zahvala.

Kojom se podpisani najsrdačnije za-
hvaljuje svim onima, koji se ga sjetih
bud pismeno bud brzojavno u onaj dan,
kad je prikazao Svevišnjem prvu nekvrnu
žrtvu, te napokom svim ostalim prijate-
ljem i znancam, koji su budi čime nasto-
jali, da se onaj dan što svečanije proslavi.
Bog Vam naplatio Vašu pozrtvovnost
dobri prijatelji.

Bilježim se sa zahvalnošću
Josip Pavačić, mladomisluk.
Dobrinj, 6. augusta 1897.

FILIJALNA

C. K. priv. avstr. kreditnoga zavoda
za trgovino in obrt u Trstu.
Novci za uplaćila.

Vredn. papirjih na 4-dnovni odkas 2 1/2%	V napoleonih na 30-dnevni odkas 2 1/2%
30- 2 1/2%	8-mesečni 2 1/2%
30- 2 1/2%	1-godišnji 2 1/2%

Za pismo, katera se moraju isplaćati u redovni
bankovnih avstr. volj., stopnje nove obradne
teku u krasop. s dne 24. julyja, 28. julyja is
odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako svoto.
V nanoleonih brez obrostiti.

Nakaznice

sa Dunaj, Prago, Pešto, Bruo, Lvov, Tropavo, Reks
kakov za Zagreb, Arad, Bieleit, Gablona, Gradon,
Sibinj, Incmost, Celovos, Ljubljana, Lino, Olomac,
Rohelzenberg, Saax in Solnograd, — b o z troško
Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuppona
proti odbitku 1% od provizije.

Predumji.

na lančovne latine pogoji po dogovora, Kredi
na dokumente u Londonu Parizu, Boro-
lina ali v drugih mestih — provizija po
jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Upravljamo se v pohranu vrednostij papirjih, zlat
ali srebrni denar, inozemski bankovni itd. — po
pogodbi.
Naša blagajna isplaćuje nakaznice narodne banke
italijanske u italijanskih frankih, ali pa po dvoznam
coursu.

Klesarska radionica.

Podpisani časti se javiti p. n.
obćinstvu, da je u Voloskom — Cer-
nikovica — otvorio

novu klesarsku radionicu.

Isti preuzima naručbe svih u kles-
arsku struku zasjecajućih radnja iz
svakovrstnog kamena i mramora, te
obavlja iste na zahtjev po nacrtu točno
i sjegurno; izradjuje takodjer na za-
htjev crkvene stvari: žrtvenike, spo-
menike itd. Naručbe obavlja uz naj-
niže cijene brzo i točno, te se prepo-
ručna p. n. obćinstvu za mnogobrojne
naručbe.

Volosko, 26. julyja 1897.
Franc Ferlan
Volosko-Cernikovica.

Gosp. ...
Gabriel Piccoli
Zeludacna tinktura Piccoli-n raz-
prodaje se u ljekarnah po 15 nov. botica.

Prave brnske suknone tvari
Jedan poupon for 3-10 iz dobre
3-10 m-dug, do 4-10 iz dobre
stafan za muš 4-50 iz dobre
ko odjele stoji 7-75 iz dobre
samo 9- iz najfinije
10-50 iz još finije

Skladnja tvori
Kiesel-Amhof u Brnu
Uzorni: bavski i franci: Pošlijka vjerna izorka.
Posrednik: obćinstvo upozorjuje te oso-
bito na to, da stoji tvari mnogo manje, ako
se ih izravne naruč nego li one, koje se pore-
dovanjem trgovaca nabavi. Trdka Kiesel-
Amhof u Brnu razvije svoje tvari
uz prave tvorničke cijene bez odbitka, što ga čini
krajajem, koji škodi silno privatnim strankam.

Povlašten ured za putovanje po Austro-Ungariji
i po inozemstvu
ALOJZI MOZETIĆ
TRST — Piazza dei Negozianti br. 1. — TRST

Povlašten ured za putovanje po Austro-Ugarskoj te inozemstvu,
posreduje putovanja u Aziju, Afriku, Ameriku i Australiju, te po
cijeloj Evropi; zastupa najbolja parobrodarska društva, posreduje
kod osjeganja protiv nezgodama uz bezplatnu poduku toliko pismenu
kao ustmenu u svim mogućim putnim prigodama; jamči najniže
cijene i najbolju poslužbu.

Sve strojeve za poljodieljstvo i vinogradarstvo
Cijene iznova snižene
PREŠE ZA GROŽDJE, DIFERENCIALNI SUSTAV.
Ovaj sustav preša ima najveće tištajuću moć
od svih drugih, ma kojih mu drago bilo preša.
Preše za masline, hidraulike preše, štr-
caljke proti peronospori, Vermorelov sustav;
ove moje štrcaljke su poznate kao najbolje i naj-
jeftinije: automatične štrcaljke: maslinice sa spr-
vom za multi jagode, preše za sieno, triere itd.
tvori u najboljem proizvodu
IG. HELLER, BEC
II/2 PRATERSTRASSE 49 — Cienike i sviedočje gratis! — Traže
se zastupnici! Čuvati se kontrafaja!

Svećar J. Kopač Solkanska cesta
u GORICI broj 9.
preporuča vječastomu svećenstvu, crkvenim upravam, te slavnom obćinstvu prave
pčelno-vošene sveće
kilegram po for. 2.45
Da su ove sveće, koje nose protokolirani tvornički znak, nepokvarene, jamčim
sa svotom od 1000 kruna.
Sveće slabije vrsti za pogrebe i postranu razsvietu crkava dobivaju se po vrlo
nizkoj cijeni.
Prodajem takod cr tamjan za crkve:
Lacrima najfiniji klg. po for. 1.20
obični 1.-
Granis —60
Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarkije prosto od poštarine.

Ška posojilnica in hranilnica
gistrirana zadruga s ograničenom jamčevinom).
stju Via Molin piccolo br. 1, I. kat
(blizu nove poštanske zgrade).
Daje posud: na ukuplje uz 5 1/2%; na mjesice po 6%; na zaloge po 5 1/2%.
Prima šted: u ulozke uz 4%. — Ureduje svaki dan od 9-12 sati prije podne i
od 8-4 sati poslije podne, a u nedjelju i u praznici od 10-12 sati prije podne.
— Isplaćuje se svaki ponedjeljak od 11-12 sati prije podne i svaki četvrtak od 9-1
sati poslije podne. Glavno dionice vrijede 200 kruna. Zadruga dionice mogu se pla-
ćati u mjesecnih obroch po 1 for. a vrijedi svaka 10 for.

Skladnja pokućstva
tvrdke Aleksandra Levi Pinzi
Trst, Via Riborgo, 21 i Piazza vecchia br. 1
Skladnja pokućstva i tapetarije svakojakih nacrtu iz vlastite radio-
nice. Bogato skladište zrcala i svakojakih slika. Na zahtjev šalje
se ilustrovan cienik badava i franco. Naručene predmete postavlja
se na parobrod ili na željezničku postaju bez troškova naručitelja.
Naručbe preuzimlje za Istru i Dalmaciju.